

Afrika. Vest se potrjuje, da je nemški potovalec po notranjih delih Afrike, Emin paša, padel pod orožjem arabskih sovražnih čet. Mož je obhodil že veliki del svetla, toda ni mu ga še bilo dovolj, dokler ni našel smrti v tuji zemlji.

Amerika. Glavno mesto Brazilije je brz ko ne že v rokah ustajnikov, da-si nam še poročil o tem manjka. Že več dni so streljali v mesto in mu napravili veliko škode. — Zoper predsednika republike »zdrženih držav« v severni Ameriki hoče neka stranka pričeti tožbo, češ, da dela zoper postave. V resnici pa je mož le odobril načrt postave, ki odpravi srebrni denar in tožniki njegovi imajo od tega denarja največ koristi.

Za poduk in kratek čas.

Spomina vreden mož.

(Napisal Ant. Korošec.)

(Konec.)

Ko smo že nekoliko odrasli, bil nam je Martinec v nekaterih strokah tudi skrben domači učitelj. Pod njegovim nadzorstvom izdelovali smo klopotce, vrtalke in mlince za majhen jarek poleg ceste. Le izdelovanje majhnih grabelj, s katerimi nas je večkrat razveselil, pridržal je sam sebi.

Toda tudi to še moram povedati; skoro bi pozabil. Martinec je bil namreč tudi pokrivač. Seveda, pokrival je le slamnate strehe, kajti opeko zlagati po strehi, to pač ni nobena modrost! Kedar je Martinec pokrival, lahko si se prepričal, kako spreten, pogumen in neustrašljiv je bil. Naša streha je bila visoka, a Martinec je storil s hlapcem v roki le kake tri korake in glejte ga, že je bil na slemenu. Ko pa se je tako visoko povspel, ogledal se je v prvem trenotku zadovoljno parkrat na vse strani, ne vem, ali iz ničemernosti, če bi ga kedo opazoval, ali pa iz srčnega hrepenenja, da bi si s tega vzvišenega stališča ogledoval lepo prirodo, ki se je razprostirala pred njim. Vendar zadnje ni verjetno. Še dobro si pomnim, kako sem se bal zanj, ko je tako ponosno tam v visočini krpal sleme. Jaz še si po lestvi do strehe nisem upal priti, kajti brz se mi je začelo vrteti v glavi, čeprav sem se trdno oklepal močnih lestvinah klinov. Toda našemu Martincu se nikoli nič ni zgodilo. Še tedaj se ni hotel zvrniti, kedar so mu oče vrgli kako škopico, če jo je zahteval, temveč gibčno se je malo nagnil na stran, razprostrl roke ter zgrabil škopico in jo položil pred-se. Sicer pa je bil, kakor pri vsakem delu, tudi pri pokrivanju prav resen.

Toda ne smete si misliti, da Martinec ni znal tudi navadnih kmetskih del. Se ve, da jih je znal. Če je kje gospodar zbolel in ni imel hlapca, no, pa so poklicali Martince, da ga je nadomestoval. Res nekoliko počasi mu je šlo vse izprod rok, pa šlo je vendar le.

A naši možje so mu še tudi v nečem drugem najiskrenejšo hvalo dolžni. Saj veste, kako so naše gospodinje rade sitne. Če v kuhinji niso noži dovolj nabrušeni ali vile niso dobro nasajene, oj milo Bog, koliko bridkih besed mora slišati vrli mož od svoje zakonske polovice! Ali če je počil obroč na sodu, v katerem se je hranilo, bodisi zelje, bodisi jesih, in gospodar soda ni kmalu nabil, jejmene, kako godrnjanje se začne v kuhinji: »Ves jesih bo stekel, potem pa si lahko drugega kupiš, če imaš toliko denarja. In zelje boš kmalu na tleh našel, kaj pa si bomo potem kuhali? Seveda, za-to nimaš časa, da pa s sosedom kje v senci postojiš, o tedaj se ti ne mudi.« In tako gre naprej, saj vsi poznate te litanije. Toda glejte, ko še je živel Martinec, tedaj pri nas nismo

poznali takih ljubeznivih preprirov. Povedali smo mu samo, da se mora popraviti to in ono, in že drugi dan je prišel, če mu je bilo mogoče, ter nam spravil vse v red.

Da, Martinec, to vam je bil mož, ki ste ga lahko povsodi rabili. A tužna nam majka, letos ga že ni več med živimi. Lanska zima nam ga je vzela. To pa se je zgodilo tako-le. V začetku jeseni je bilo. Martinec je šel k maši, da bi pomagal organistu pri težavnem delu orgljanja. Bila mu je namreč častna služba vlačiti organistu mehe. Rosa še je ležala na zemlji in kakor je bila to njegova navada v takih slučajih, sezul si je Martinec svoje čevlje, da bi jih po nepotrebnem preveč ne zmočil, ter zadel pod vsako pazduho jednega. Pa bilo je hladno in naškodilo mu je. Dobil je nahod, pozneje tudi kašelj, in ko se je odela zemlja v svoje snežnobe oblaci, moral je celo leči. In ni več ustal; ko je potem tako hudo pritislila zima, oglasil se je nekega dne v farni cerkvi zvon, naznanjajoč, da se je ločil Martinec od tega sveta. Mnogo ljudi se je bilo udeležilo njegovega pogreba, da-si je bilo izvanredno mrzlo.

Martince sicer ni več, a spomin na-nj še vedno živi med našim hvaležnim ljudstvom, ki ga res močno pogreša.

Smešnica. O ciganih si naše ljudstvo marsikaj pripoveduje. Je li se vse uprav tako zgodilo, kakor je govorica, ne morem vas na tenko zagotoviti. Toliko pa je vsekako resnice, da so cigani izborni kovači, da se prej razumejo na prerokovanje (orehovo ali ka-li?) in na kupovanje konjev in sicer prav cenó, po dne in po noči, in tudi zaradi izgovorov ne pridejo lahko v zadrego, ali včasih se jim to ne posreči. Tako se je na primer zgodilo nekemu, inane nenavadno zvitemu tičku, ker se mu nikakor ni htelo verjeti, da je plačal lepega konja, ki so ga pri njem našli, ampak naravno se je trdilo, da ga je ukradel. Naš cigan pa se tega na vse kriplje brani, ter na opombo sodnikovo, naj le samo čisto resnico govori, stalno trdi: Jaz govorim popolno in čisto resnico; na glavni stezi, pri belem dnevu, našel sem staro podkovo, pa tega nisem jaz kriv, če je ta konj bil na njo pribit, ampak »rečen van, pa moja vest zastavin, jas sen tak pravičen, ka neman ene naj te menše krivice na moji vesti, nači če se mi kaj takšega prigodi«.

Razne stvari.

(Redka slovesnost.) V soboto ob dveh popoldne dospejo č. franciskanke iz Levova v Maribor, kjer se takoj podajo v stolno cerkvo. Milostljivi knezoškofo bodo sami imeli kratek nagovor, potem bodo jim redovnice obljubile pokorščino. Zatem bode sv. Rešnje Telo izpostavljeno in se bode pred njim hvalnica »Pridi sv. Duh« zapela, potem pa lavretanske litanije opravile in dal sv. blagoslov. Po sv. blagoslovu se odpeljejo redovnice nemudoma v novi pripravljeni samostan, kjer bodo milostljivega knezoškofa pričakovale, da se vredi njihova ostra klavzura.

(Petdesetletnica.) Dnes pred petdesetimi leti umrli so v Št. Andražu v Labudski dolini knez in škof Ignac Franc Zimmermann. Rojeni v Slov. Bistrici dne 26. julija 1777, posvečeni 8. junija 1800, zasedli so stolico lavantinskih škofov 1824 ter so našo škofijo vladali do 28. septembra 1843. Že 1825 so izprosil od cesarja Franca I. prvi stolni kapitol lavantinski. Razun bisernega zlatomešnika g. M. Korena živita samo še naš preč. g. stolni prošt in prelat Orožen in g. nadžupnik

Fröhlich od onih čast. mešnikov, katere so škof Zimmermann posvetili.

(Odlikovanje.) Vč. g. Ivan Krušič, kn. šk. duh. svetovalec in profesor veronauka na c. kr. gimnaziji v Celju, stopi v pokoj in so mu svitli cesar v priznanje njegovih zaslug podelili čast c. kr. šolskega svetnika.

(Bralno-društvo) v Braslovčah zboruje v nedeljo, dne 1. oktobra ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. Brišnika s sledečim vsporedom: 1. Slavnostni govor; 2. poročilo o društvu; 3. vpisanje novih udov; 4. pregled računa; 5. volitev novega tajnika; 6. poučljivi govor o sadjarstvu in 7. razni nasveti. Po zborovanju je prosta zabava in petje domačih pevcev. K obilni udeležbi vljudno vabi Odbor.

(Enakopravnost) Na c. kr. gimnaziji v Celju je vpisanih letos 379 učencev in se po vrhu jih je 62 v pripravnici. Izmed njih je najmanj 300 Slovencev, profesorji pa so blizu vsi Nemci; tudi juda že bojda imajo na tej gimnaziji!

(Imenovanje.) Gosp. Anton Klobučar, pristav c. kr. okr. sodnije na Ptui, pride za c. kr. okr. sodnika v Trebnje na Kranjskem. — Č. g. dr. France Janežič pride začasno za profesorja veronauka na c. kr. gimnazijo v Celju.

(Razstava.) V Sevnici se vrši dne 6. in 7. oktobra razstava živine in poljskih pridelkov; vrhu tega pa bode tudi poljsko orodje in razni gospodarski stroji na razstavi.

(Volilni shod.) Na zborovanje kat. pol. društva v Konjicah, o katerem govorimo na prvem mestu, pride tudi g. Fr. Robič, državni poslanec za kmečko posestvo

tega okraja, ter prinesemo natančnejše poročilo v prihodnjem listu.

(Slaba vest.) Zadnji petek je imela podružnica šulvereina v Ormoži svoj letni zbor in je nje načelnik J. Gedliczka v tem pozdravil slovesno »župana nemškega mesta«. Gosp. Gedliczka se vé, da je velik Nemeč, o Ormožu pa sumi, da ga ljudje nimajo za nemško mesto, čemu bi neki sicer poudarjal, da je nemško mesto!

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali gg.: Jak. Bohinc, stolni župnik v Mariboru 5 fl., dr. A. Medved, prof. na c. kr. gimnaziji v Mariboru, Peter Erjavec, župnik v Trbovljah in Jakob Caf, župnik pri Sv. Tomažu, vsak po 3 fl., gospa Neža Kralj v Trbovljah 5 fl. in neimenovana oseba 2 fl.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Anton Slatinšek, župnik pri Sv. Kungoti na Pohorju, je dobil župnijo na Ponikvi. Č. g. Anton Inkret, začasno v pokoji v Vojniku, je postal provizor pri Gornji Sv. Kungoti. Č. g. Matej Strakelj, kaplan v Šentilju v Slov. goricah, gre za korvikarja k stolni cerkvi v Mariboru, č. g. Jakob Cinglak, kaplan v Selnici ob Dravi, za kaplana v Šentilju v Slov. goricah, č. g. Jožef Kranjc, kaplan v St. Petru pod Sv. Gorami, na Vransko, č. g. Ivan Munda, kaplan na Vranskem, v Loko, č. g. Fr. Ogrizek, kaplan na Prihovi, v St. Peter pod Sv. Gorami, č. g. Ivan Zdravce, kaplan v Galiciji, na Prihovo in č. g. Viktor Weixler, kaplan v Loki, v Selnico ob Dravi.

Loterijne številke.

Dunaj 23. septembra 1893: 53, 39, 40, 86, 3
Gradec 88, 86, 76, 36, 56

IZJAVA.

Podpisana potrjuje s tem po pravici, da so se pri velikem požaru od 13. mal. srpana t. l., kateri nama je poškodoval posestva, od domače cesarske kraljeve privilegovane avstrijske zavarovalne družbe „Donava“ na Dunaji izplačala polna zavarovalna zneska brez vsacega odbitka najhitreje, za kar izrekava podpisana posestnika najino najtoplejo zahvalo in priporočava vsem domačo cesarsko kraljevo privilegovano avstrijsko zavarovalno družbo „Donava“ na Dunaji.

Bočna v avgustu 1883.

Apolonija Loretič.

(L. S.)

Anton Levar.

Ivan Štiglic.

Resničnost potrjuje županstvo v Bočni.

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posed in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinjše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

V zalogah

je veliko lepih različnih posed in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikelnja itd. Staro blago se popravi, pozlati, posrebrji in poniklja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 9-12

Otvorjenje prodajalnice.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem 16. t. m. otvoril prodajalnico za sukneno, modro in platneno blago pod tvrdko:

Ferdinand Gattinger

„k črnemu orlu“

— grajskega trga šte. 8. —

Prizadeval se bodem z dobrim blagom in točno postrežbo pridobiti si zaupanje p. n. kupev. Prosim za obilni obisk.

S spoštovanjem

2-3 **Ferdinand Gattinger.**

Mlin na štiri kolesa

z gospodarskim poslopljem se proda ali da v najem. Ravno tako tudi stopa za kašo in stiskalnica za olje, blizu 10 oralov travnikov in njiv prve vrste. Vse v dobrem stanu, 1/2 ure od trga Ptujjska gora.

2-3 **Franz Lobenwein.**

Služba orgljarja in mežnarja

se razpisuje pri romarski cerkvi v Rušah do dne 15. oktobra. Prosto stanovanje s četirimi sobami, dohodki obojne službe med njimi eden štrinjak vina od cerkve, znašajo okoli 400 gold.

Spretnost in izurjenost v orgljariji se tirja.

3-3 **Cerkveno predstojništvo v Rušah.**

Graščinsko oskrbništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold.

19